

номоканона. Храненици не могат да се женятъ съ възпитателитѣ си и съ дѣцата имъ.

Лѣсковецъ. — Бракътъ става споредъ черковнитѣ правила. Но владичитѣ позволяватъ на по-близка роднина и, споредъ обстоятелствата, и народътъ одобрява това. За туй съществува пословица:

„Дълбока вода бродъ нѣма,
„Хубава мома родъ нѣма.“

Храненицитѣ могатъ да се вземжтъ съ роднитѣ дѣца на побачица си и съ неговитѣ роднини изобщо.

Македония. — Храненицитѣ не могатъ да се оженватъ за чадата на ония, които сж ги прибрали, тъй като еднитѣ и другитѣ слѣдъ усыновението се смятатъ близки роднини-братя.

Старо-Загорско. — По насъ нѣма никакви особенни прѣдания за ония, които се женятъ роднина, само се говори, че не имъ върви напрѣдъ. Каквото хванжтъ все загубватъ, дѣцата не борадисватъ, т. е. не живѣжтъ. До седмий поясъ слушалъ съмъ да се приказва, че могатъ отъ свой роднина да вземжтъ. Но нѣкои роднини се вземахж и отъ шестий поясъ подъ името втори братовчеди (момче съ момиче). Макаръ на такъви и да се не позволяваше отъ законътъ, но много хитрости употрѣбихж и сполучиха, ако и съ голѣма мжка. За прим. Дѣдо Михалъ отъ Кършалии имаше дъщеря и му я взехж на 6-й поясъ отъ свой роднини. Работата бѣше на заурѣщаване и недозволяване, но старци ги научихж: „като ви не даватъ“ — казвахж тѣ — побѣгнете скришната и идете на Каваклии, гръцко село, дайте на гръцкия попъ по нѣщо и работата ви е свършена.“ Тѣ направихж това и се върнахж въ селото, гдѣто хората ги изгледвахж малко на криво, но и то трая до тогызъ, до гдѣто се заминж и забрави тѣхното родство.

Храненицитѣ по насъ, както и по селата, се вземжтъ отъ малки и ги отгледватъ и отхранватъ за свои; за това не се вземжтъ и женятъ за тѣхъ никои отъ роднинитѣ. На храненика се прѣписва всичко иманье, кога родителитѣ му виджтъ че излѣзе добръ и гледа добръ да се поминжтъ. Иманьето остава връзъ него, и роднинитѣ му не искатъ да го закачатъ, т. е. не искатъ да му отниматъ наслѣдството, защото това имъ е извѣстно съ години на всички въ селото или градътъ,